

L'AVEU

DE TORREFETA I FLOREJACS

2n trimestre de 2021 Núm. 146 Any XXXVI

→ EDITORIAL

Diuen que aquest estiu es presenta calorós, més del que és habitual. La collita ha estat força bona i hi ha una certa alegria que, sumada al fet de poder tornar a celebrar activitats i festes majors, fa que tinguem ganes de retrobar-nos, de tornar a compartir temps amb el nostre veïnatge. En aquesta edició trobareu una pinzellada de les primeres activitats de l'any, notes culturals i històriques, articles d'opinió, il·lustracions, recomanacions i molt més!! Així que ja sabeu: sortiu a primera hora del matí o bé a partir del capvespre, i durant el dia aneu-vos hidratant bé. I mentre, què? Doncs podeu llegir La Veu de Torrefeta i Florejacs o algun dels llibres i/o pel·lícules que us hem anat recomanant fins ara. Des de la redacció de La Veu us desitgem un bon estiu!

→ PLE A PLE

Sessió del dia 4 de maig de 2021

- Aprovació inicial de la divisió poligonal de la Unitat d'Actuació UA2 Sedó
- Aprovació expedient de modificació de crèdit número 1/2021.
- Aprovació de l'expedient de contractació de les obres:
 - Asfaltat del camí de Selvanera a Mas Mascó.
 - Urbanització d'un tram del carrer Santa Anna Riber.
 - Urbanització de la Plaça Sant Jaume de Bellveí.
 - Urbanització del carrer Sant Antoni del Llor.
 - Urbanització de la plaça major de Sant Martí.
- Sol·licitud d'ajut per danys en infraestructures municipals com a conseqüència del temporal Glòria.
- Adquisició de parcel·la urbana a la població de Torrefeta.
- Aprovació de conveni de col·laboració entre el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Torrefeta i Florejacs per a la seva adhesió a la Xarxa de Radiocomunicacions d'Emergències i Seguretat de Catalunya (Rescat) per a la coordinació en matèria de protecció civil.
- Aprovació de conveni de col·laboració amb el Consell Comarcal de la Segarra en matèria de polítiques de joventut i ratificació de la pròrroga del Pla Local de Joventut.

→ GENT NOSTRA

NAIXEMENTS

Cap

MATRIMONIS

- Victor Delgado Martinez i Jordina Vila Vilaró, de Sedó, el dia 30 de maig de 2021. Celebrat a Torrefeta.
- Francesc Recio Berdegue i Beatriz Montes Zarzuela, de Sedó, el dia 6 de juny de 2021. Celebrat a Torrefeta.

DEFUNCIONS

Cap

➔ METEOROLOGIA *cesc puig i maria mayoral (palou)*

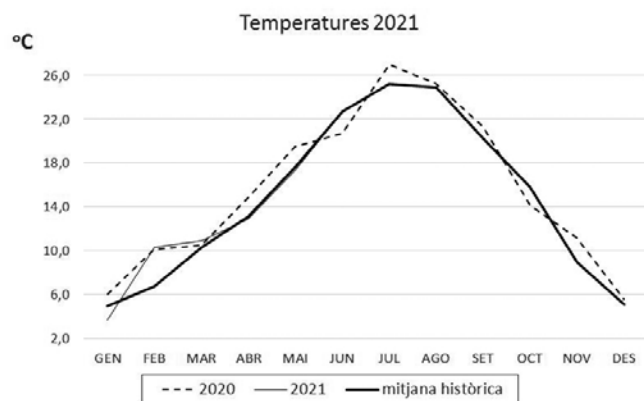
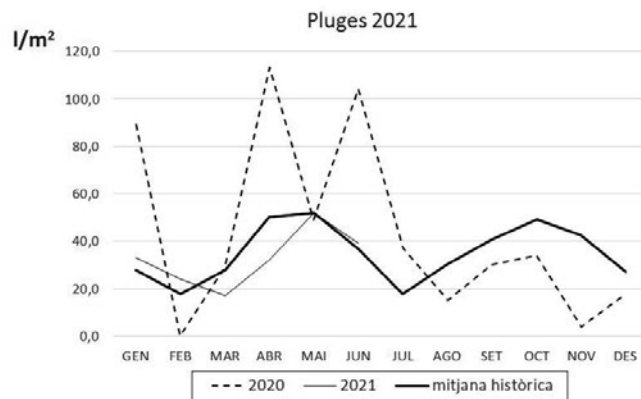
PRIMER TRIMESTRE 2022

PLUVIOMETRIA

ABRIL	32 litres (50)
MAIG	52 litres (52)
JUNY	9 litres (36)
Comparació	
TOTAL 2n trimestre 2021	123 litres (138)
TOTAL 2n trimestre 2020	266 litres

TEMPERATURES

ABRIL	
màxima:	25° dies 1 i 2
mínima:	2° dia 11
mitjana de màximes:	18,2° (18,9°)
mitjana de mínimes:	7,6° (7,4°)
MITJANA DEL MES:	12,9° (13,1°)
MAIG	
màxima:	30° dia 29
mínima:	6° dies 1 i 16
mitjana de màximes:	23,3° (24,0°)
mitjana de mínimes:	11,4° (11,3°)
MITJANA DEL MES:	17,4° (17,6°)
JUNY	
màxima:	36° dia 15
mínima:	12° dia 23
mitjana de màximes:	28,6° (29,5°)
mitjana de mínimes:	16,8° (15,9°)
MITJANA DEL MES:	22,7° (22,7°)

Entre parèntesi els valors climàtics normals a Palou

JOSEP M. MAS i MORERA, SL

C/ dels Llacs, parcel·la D 25210 GUISSONA
 Tel. 973550087 Fax 973550081 Mòbil 659737159
 adm@jmmas.e.telefonica.net

→ NOTICIARI BREU

Alumnes de l'institut de Guissona de visita a Torrefeta

El dia de Sant Jordi, alumnes dels grups de 1r i 3r d'ESO de l'institut de Guissona van realitzar una sortida esportiva a Torrefeta. Van realitzar diferents activitats a l'entorn de l'Ajuntament, com tirades de bitlles, jocs amb raquetes, etc.

Van fer també una foto de grup de l'alumnat, el professorat i en Josep Ma. Castella i Estruch, l'Alcalde del municipi.

Xerrada a Torrefeta sobre “les pors que ens limiten”

El passat divendres 30 d'abril va tenir lloc a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Torrefeta i Florejacs la xerrada “les pors que ens limiten” a càrrec de la psicòloga Susanna Balagué.

Hi van assistir una vintena de persones, que seguint les recomanacions sanitàries de la pandèmia, com són distància, mascareta, registre d'assistència i ventilació de l'espai, van poder gaudir d'una xerrada-col·loqui que va durar un parell d'hores, i que va fer gaudir al públic assistent, majoritàriament femení.

El fil conductor de la xerrada van ser les pors, tal

com el títol ja ens indicava, i el fet que els límits de les pors som nosaltres mateixos/es. Es van donar indicacions per poder diferenciar els dos tipus de pors la funcional i la disfuncional, es va explicar quins són els principals “pecats” de les pors, es va donar indicacions per afrontar-les, etc.

Com acostuma a passar a les xerrades amb la Susanna, que ja és una habitual al nostre municipi, al final de la sessió es va poder compartir opinions i es va buscar ja el títol de la propera xerrada.

Alumnes del FEDAC de Guissona, de visita a Palou

El passat dimarts 4 de maig, un grup de l'escola FEDAC de Guissona, va fer una sortida amb bicicleta fins al nucli de Palou, tot gaudint dels paisatges verds que ens ofereix en aquest temps la Segarra. Un cop allí van dinar, van visitar el poble i van fer un dibuix dels racons, i també van jugar a bitlles. Part dels membres del Club de Bitlles Palou els va fer una classe sobre bitlles catalanes, i van passar una bona estona jugant-hi. A la visita també els va rebre en Pere Claver, alcalde pedani de Palou i regidor de l'Ajuntament. Finalment es van fer una fotografia de grup per tal d'immortalitzar el moment.

Palou celebra la seva Festa Major en honor a Sant Ponç.

El cap de setmana del 7 al 9 de maig es va celebrar la Festa Major de Palou.

L'anterior edició es va fer via whatsapp degut al confinament domiciliari degut a la pandèmia de la Covid 19. Es preveia una edició 2021 molt participada, per això calia reserva prèvia als

espectacles.

El dissabte es va fer una caminada popular d'uns 9 km de recorregut que va arribar a Granollers de Segarra, dissortit per un tram de la Pedal Medieval, cursa de BTT, on hi van participar prop de 50 persones.

Per la tarda, i després que l'alcalde del municipi, Josep Maria Castella Estruch, inaugurés oficialment la Festa Major, l'escriptor de Bellveí, Salvador Gual, va presentar la seva nova obra, *El Blues del Carrer 16*, una novel·la de gènere negre que va despertar molt interès després de la presentació que en va fer l'editora, Yolanda Valenzuela.

Una vuitantena de persones van assistir a la presentació, que va continuar amb l'actuació del grup Caramella Brothers, un curiós duet de violoncel i guitarra elèctrica que, mitjançant versions d'intèrprets variats, va transportar l'auditori dels anys 70 fins a l'actualitat.

El repic de campanes de diumenge va despertar la gent del poble en la crida cap a la Missa Major en honor a Sant Ponç, patró de Palou. A migdia, i emmig d'un plugim que no va evitar l'espectacle, la narradora de Florejacs Patrícia McGill va explicar contes per a totes les edats, en una sessió amb una quarantena d'assistents. El monologuista Àngel Miralles va connectar

amb el públic a través de la seva interpretació de l'humorista Eugenio, essent el darrer dels actes d'una festa que s'ha pogut celebrar a la Plaça Major de Palou, mantenint distàncies i duent mascaretes.

“El Foraster” del FEDAC, de visita a Torrefeta i Sedó

L'11 de maig l'alumnat de 6è de l'escola Fedac de Guissona, seguint el projecte “El Foraster” va visitar diferents indrets del municipi, amb l'objectiu de descobrir nous camins, pobles, la Segarra i la seva “bona gent”, com diu en Quim Masferrer al seu programa de TV3.

A la seva sortida amb bicicleta el jovent va anar a Torrefeta, on en Plàcid els va rebre i respondre a les seves preguntes en una entrevista davant l'Ajuntament.

També van visitar el Molí del Vidal, a Torrefeta, on en Quim els va ensenyar l'hort i les eugues i els va encomanar la seva passió per la terra, les plantes i els animals.

I un altre destí va ser Sedó, on en aquest cas en Vicenç Prat va ser qui va respondre a les preguntes dels i les joves a l'entorn de l'ermita de Santesmasses.

Gràcies per visitar-nos! *Imatges: FEDAC Guissona*

TETARTEMORION SIKARRA, UNA HISTÒRIA QUE VA COMENÇAR ARA FA 10 ANYS

El 17 de març de 2011, la Fundació Jordi Cases i Llebot i l'Aleshores Associació Cultural Fòrum l'Espitllera adquirien en pública subhasta un exemplar de moneda ibèrica, de plata, d'una antiguitat de 2.200-2.300 anys, amb la inscripció SIKARRA/SIGARRA en signari ibèric en el seu revers. Es tracta d'un bell i minúscul exemplar de tetartemorion, un divisor de la dracma grega, que prova els estrets lligams comercials i culturals entre el món grec i el

Sikarra batejada com el primer fet lingüístic el 2014 per la Generalitat de Catalunya

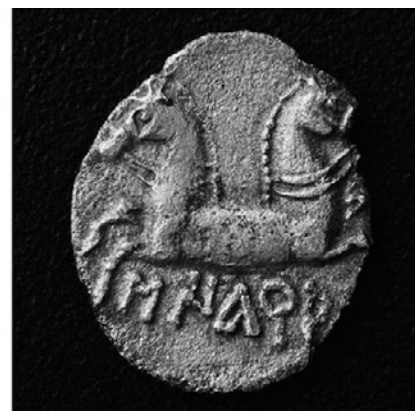
món ibèric, molt abans de la romanització. Esdevé, en conseqüència, la referència documental més antiga de l'actual nom de la Segarra i un dels primers documents escrits coneguts d'un topònim català (en definitiva, un dels primers fets de llengua), per tant amb un enorme valor simbòlic i una gran càrrega identitària.

Però potser, tant o més important que l'adquisició, és la forma com s'aconsegueix, suma de discreció i audàcia per retirar-la del mercat del colleccionisme privat i reintegrar-la al patrimoni públic. A l'abril de 2010 ens arriba la notícia que en un termini més o menys curt de temps sortiria a subhasta a la casa de numismàtica de Barcelona Aureo i Calicó un exemplar únic i ben conservat d'un tetartemorion de plata amb la inscripció SIKARRA/SIGARRA. En un primer moment no passà de ser una curiositat més fins que el company i soci David Garcia ens n'alertà de l' excepcionalitat i de la importància d'adquirir-la, cosa que es planteja en el si de l'Espitllera, no sense dubtes raonables com l'autenticitat i cert escepticisme en l'objectiu, així com també el debat ètic sobre si havíem de ser nosaltres els qui havíem de sortir de cara. Fem gestions a l'entorn dels museus de Cervera, Guissona i la Direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat, que fracassen. Finalment, entomem el repte de

Isaac Soterias
INSTAL·LACIONS, LAMPISTERIA
I MANTENIMENT

c/ Sense Cap, 9 - 25750 Torà
T. 625 53 17 43
E-mail: isaacsoteraslampista@hotmail.es
f Lampisteria Isaac Soterias

presentar-nos a subhasta amb les aportacions voluntàries en el si de l'Espitllera i la participació de la Fundació Jordi Cases i Llebot per intentar-ne l'adquisició a parts iguals. Entre uns i altres, aportacions voluntàries dels socis i sòcies de l'Espitllera i l'aportació de la Fundació Jordi Cases i Llebot, aconseguim reunir 4.700 € per anar a subhasta a Aureo i Calicó el dia 17 de març de 2011 amb certes garanties d'èxit. I així va ser. La peça es va poder adquirir pel preu de sortida més la comissió. Total 2.950 €.

Fotografia de Joan Porredon

Des del primer moment després de la seva adquisició, ambdues entitats hem encarat l'objectiu de donar la màxima difusió a la moneda, i molt especialment a la imatge del seu revers, les dues pròtomes de cavall amb la inscripció Sikarra en signari ibèric, com a referent identificador de la Segarra i símbol de la voluntat de retrobament dels territoris de la seva comarca històrica i natural. En aquest sentit, han estat diverses les iniciatives que hem portat a terme per donar-la a conèixer, entre les més remarcables i des de l'expectació per l' excepcionalitat de la peça amb presentacions a Cervera, Guissona, Calaf, Arbeca o Santa Coloma de Queralt, durant tot el 2011, amb gran èxit de públic arreu. Però també iniciarem el marxandatge amb punts de llibre, una sèrie limitada i exclusiva de làmines amb la imatge de l'anvers i revers, adhesius i samarretes, fins i tot hom la pot assaborir en vermut de la Licorera de la Segarra, i més darrerament en emblemes en roba.

En paral·lel, cedírem temporalment la peça al Museu d'Arqueologia de Catalunya i l'equip de la companya i sòcia Isabel Moreno en feu la restauració. Una meravellosa reproducció de la moneda en gran format a càrrec del fotògraf Joan Porredon, i la cessió el 17 de maig de 2013 en dipòsit al Museu Comarcal de Cervera per a la seva museïtzació en foren els passos següents. Entremig, s'avançà amb un article científic de Joan Ferrer, David Garcia, Isabel Moreno, Núria Tarradell i Albert Turull a la Revista d'Arqueologia de Ponent (Universitat de Lleida) sobre la seca de Sikarra i l'origen del topònim Segarra. La creació de la Xarxa Sikarra que aplega entitats de la Segarra històrica, la publicació de l'article a la Viquipèdia a càrrec del Museu de Cervera, i la convocatòria anual del Premi Sikarra, un premi honorífic, sense dotació econòmica, destinat a premiar a persones o entitats que presentin una trajectòria positiva i que hagi excel·lit individualment o col·lectivament en la defensa, estudi, projecció, divulgació de la comarca en els seus límits històrics, en fou tasca continuadora. I això sense oblidar l'ús del nom a les xarxes, o el nom que dóna també un dels col·lectius de moters de la Segarra.

Tots sabem que un dels grans actius que tenim com a col·lectivitat és la força de la seva gent, i del capital associatiu. Creiem que tornem a viure un moment en què accions com la que portarem a terme les dues entitats poden marcar la pauta sobre una manera de fer i actuar, en sintonia amb les institucions, de col·laboració franca i positiva en clau del bé comú. No inventem res, societats avançades del nord d'Europa, sobretot de l'espai geogràfic anglosaxó, poden presentar un munt d'iniciatives ben reeixides en aquest sentit.

Fonts i enllaços d'interès: -FERRER I JANÉ, Joan; GARCIA I RUBERT, David; MORENO MARTÍNEZ, Isabel; TARRADELL-FONT, Núria; TURULL I RUBINAT, Albert. «Aportacions al coneixement de la seca ibèrica de sikarra i de l'origen del topònim Segarra». Revista d'Arqueologia de Ponent. Universitat de Lleida [Lleida], 22, 2012, pàg. 37-58 [Consulta: 22 de març de 2021]. -https://ca.wikipedia.org/wiki/Moneda_Sikarra

➔ NOTICIARI BREU

“Cabana Buida” a Granollers

Una trentena de persones van gaudir el dissabte 22 de maig de la primera sessió del projecte “Cabana Buida” que va tenir lloc a Granollers. Puntuals a les 11 del matí la Susana Costa (naturalista amateur) i la Patrícia McGill (narradora) van iniciar l'activitat, que va durar un parell d'hores, i que va permetre unir la natura i narració.

Tot caminant pel bonic sender que uneix la població de Granollers amb la zona dels Patamolls, vam poder identificar plantes, arbres i arbusts de la zona, escoltar i diferenciar el cant dels ocells més comuns, i anar fent petites parades on la Susana anava explicant i els/les assistents comentaven i responien si coneixien o no aquelles espècies de les quals es parlava.

La passejada va arribar fins a la cabana de l'hort de l'Espinal, on es va parlar dels diferents tipus de cabanes que es troben a la zona, de per a què servien, etc. I a continuació, gaudint de l'ombra que es trobava a la font de l'Espinal, la Patrícia ens va explicar diferents històries, tot seguint sempre el fil de les cabanes.

“El Foraster” del FEDAC, també visita Florejacs i La Morana

El passat 25 de maig i dins el projecte “El Foraster”

l'alumnat de 6è del Fedac de Guissona va visitar dos nuclis més del nostre municipi. En aquesta ocasió es van desplaçar amb bicicleta fins a Florejacs i La Morana. A Florejacs van visitar el Castell, van conversar amb la Marta, la fornera de Florejacs i amb la Núria, l'anterior alcaldessa del municipi. I a la Morana van visitar la granja del Robert. Una ruta per una part del municipi que ja va canviant els verds per les tonalitats groguenques característiques d'aquesta època. Gràcies per la vostra visita!

“Cabana Buida” a Florejacs

La segona i última sessió del cicle “Cabana Buida” es va realitzar el dissabte 5 de juny al matí a Florejacs. Hi van assistir una trentena de persones, que van poder realitzar una passejada pròxima al nucli de Florejacs, tot gaudint de les explicacions de la Susana Costa (naturalista amateur), i a continuació van visitar una cabana

INSTAL·LACIONS
JORDI ANGUERA

659 49 20 98 - jordi@jordianguera.net
c/ Assumpta, 1 - 25211 Ratera (Lleida)

Valentí Padullés Vilà

Materials i eines per la construcció

Av. Onze de Setembre, 26 25210 Guissona
Tel. 973550117/ Fax: 973550117
valentipadulles@gmail.com

ben particular, al voltant de la qual la Patrícia McGill (narradora) va explicar històries amb la complicitat del públic.

Narració, natura i territori han estat els eixos principals d'aquest cicle "Cabana buida".

Lasta Sanco fa vibrar la Font de Torrefeta amb la seva música

Divendres 18 de juny es va dur a terme un nou capvespre musical al municipi de Torrefeta i Florejacs, que des de fa uns anys mira de realitzar concerts a diferents nuclis i indrets del municipi,

amb grups o cantautors de proximitat.

Els escollits per aquesta nova edició va ser Lasta Sanco, un grup cerverí, amb discografia pròpia, que busca transmetre i sentir la música des de la interculturalitat, sense barreres ni fronteres, des del respecte entre pobles. El concert es va realitzar en format acústic, i el quartet va connectar ràpidament amb el públic que va cantar les seves cançons.

L'activitat es va dur a terme a la Font de Torrefeta, va començar a dos quarts de nou del vespre, i hi van assistir més d'un centenar de persones. En tot moment es van seguir les recomanacions respecte a la covid-19; mascareta, distància de seguretat excepte entre bombolles, públic assegut i registre d'entrada.

La regidora de cultura, Laia Argelich, valora molt positivament l'activitat, i confia que de cara a l'estiu vinent es puguin seguir duent a terme els Capvespres musicals de TiF, i aquests ja siguin amb total normalitat, com abans de l'inici de la pandèmia.

ALLÒ QUE ESDEVINGUÉ AL PASSERELL

La lluita pels ideals té la màxima expressió romàntica quan hom, empès per l'ardor guerrer, les ànsies de transcendència i fama i el compromís a ultrança, hi deixa la vida. D'aquests heroics episodis n'hi ha hagut molts al llarg de la història, malgrat la memòria en no poques vegades s'ha esvaït, però rellegint algun d'aquests, contemplat segurament fora de context per la distància temporal i ideològica, hom pot sentir certes reserves sobre el valor del sacrifici i en tot plegat només copsar-hi tragicomèdia...

La primera guerra carlina (1833 – 1840) va tenir una gran projecció en l'Europa de l'època, especialment pels sectors tradicionalistes, que li van atorgar el caràcter d'enfrontament crucial. En la carlinada hi veieren la fita que havia de frenar l'avenç del pensament liberal que s'estenia com a taca d'oli pel Vell Continent. La lluita de don Carlos havia de ser la batalla definitiva per esvaïr els aires revolucionaris, descreguts i menjacapellans, del racionalisme i la il·lustració.

D'aquesta manera, en la defensa a ultrança de l'Altar i el Tron es varen allistar individualment a la causa legitimista del carlisme un gran nombre de voluntaris provinents d'àmbits socials partidaris de la tradició i l'ordre diví de les coses. Multitud de joves, especialment prussians i austríacs, enfervorits per l'onada de misticisme religiós i cavalleresc alçada pel romanticisme es van encaminar a la península Ibèrica per a defensar els ideals tradicionals mentre, alhora, perseguïen trobar en la milícia l'honor i la glòria.

De fet, els empenyia allò que s'anomenà el "zeitgeist" ("l'esperit del temps" en alemany). El mateix esperit aventurer que havia dut a d'altres a participar a Grècia o Sèrbia en les guerres d'alliberament contra els turcs, els conduïa cap a Espanya en la defensa de la religió veritable i la monarquia absoluta. El lloc on s'havia de combatre els era força indiferent, donat que el veritablement rellevant se centrava en uns ideals que es volien defensar amb les armes fins a les últimes conseqüències.

Tres prínceps alemanys varen participar a la guerra (Stolberg, Schwarzenberg i Lichnowsky), al costat d'altres militars experts (von Rahden i von Goeben), diplomàtics (von Vaerst) i centenars d'altres aventurers, com Laurens, Mils, von Rappard i, el que ens inspira aquestes línies: el prussià Bernhard von Plessen.

Els testimonis escrits de Lichnowsky, Rahden i Goeben, en forma de records de la carlinada, ens donen testimoni de la fatídica peripècia del nostre protagonista.

Plessen tenia una bona amistat amb el tinent coronel Wilhelm von Rahden, amb qui formava part de l'Expedició Reial de Sa Altesa Reial en Carles Maria Isidre de Borbó. Ambdós, integrats en l'exèrcit, havien emprès la marxa que, des d'Estella i passant per Catalunya, havia d'asseure al Tron de les Espanyes el Pretendent legítim. En el seu encontre a Navarra, explica Rahden, havien compartit tasses de xocolata exquisida, obsequi que demostrava la deferència vers les visites més il·lustres.

El nostre nou amic estava destinat amb el rang de capità al servei d'una de les bateries d'artilleria, fet que moltes vegades li impedia entrar directament en acció. Romania especialment queixós des de les primeres marxes perquè s'havia vist aturat per les dificultats de creuar amb els canons el riu Arga, donats el risc que suposava la mala conservació dels pontons. Els galons l'obligaven a aturar-se vetllant l'artilleria, cosa que l'omplia de frisança, mentre contemplava com la resta de soldats i equipaments seguien el curs de l'expedició.

D'aquesta manera es va quedar sense poder participar a la batalla de Barbastro, una de les més cruentes fins al moment. En ella, segons explica Lichnowsky en les seves memòries, s'havien enfrontat amb la baioneta calada membres de les legions estrangeres de cada bàndol, molts dels quals eren antics camarades que es van reconèixer i es van cridar en alemany i en francès, abans d'estripar-se literalment les entranyes.

Després de la trifulga, Plessen es va adreçar a l'amic i coronel Rahden fent-lo partícip del seu malestar. Volia entrar en acció i anhelava poder ser condecorat per les gestes guerreres, de la mateixa manera que ho estaven assolint molts dels seus compatriotes.

"Jo, en el seu lloc, prendria a la propera ocasió una arma a les mans i m'afegiria voluntari als caçadors", li va aconsellar el compatriota. Aquesta propera ocasió tingué lloc a la batalla de Guissona, dita "el foc de Gra", i el consell no va acabar de funcionar bé del tot.

Amb el cor enardit per les ànsies de capçar-se els llores de la fama i el cap escalfat pel sol immisericorde d'un migdia de juny segarrenc, Plessen va decidir deixar de banda els privilegis de capità. Amb el fusell ben engrapat i des de l'elevació de Gra, es va llençar a l'avantguarda de les tropes a l'encalç de l'exèrcit cristí, que, des de Concabella, havia iniciat el foc d'artilleria. No feia ni deu minuts que havia començat l'escaramussa quan, a tocar del torrent de Passerell, una bala de canó posà fi a les frisances de l'ardit prussià arrencant-li el cap.

I és que, ja ho diuen ja: les presses són males conselleres!

→OPINIÓ *immaculada puigredon i morros (sedó)*

MOLT MÉS QUE UNES NITS DE ROCK A SEDÓ.

Des d'aquestes pàgines vull fer un agraïment i reconeixement a tots aquells que des de finals dels anys 80 han format part i han treballat a la comissió de festes de Sedó.

Aquest jovent treballa tot l'any perquè un cap de setmana d'agost tots els veïns i veïnes gaudeixin d'un ambient fantàstic. De fet sempre que penso amb la festa major em ve al cap aquella cançó de Txarango, "la plaça del meu poble", banderoles de colors, fanals encesos, balls, petits i grans a la plaça, matinades als carrers del poble... En fi, grans nits i grans records, però a Sedó tenim la gran sort que aquest jovent després d'uns anys d'enganxar cartells, muntar barres, escenaris, llogar grups de música, organitzar cucanyes, quan al cap dels anys passen el relleu sempre que el compte corrent ho ha permès, han donat una part força generosa al poble. Fa molts anys van donar una gran empenta per poder fer unes piscines que han resultat ser el batec dels estius, i anys després amb la traca final dels 30 anys de la nit de rock a Sedó, que quan hi penso encara en ve un somriure al rostre, ens han fet un parc infantil pels nostres nens i nenes realment bonic.

Des d'aquí mil gràcies a totes aquelles persones que han fet possible que els últims 32 anys mai deixés de bategar.

També vull donar molts ànims als nois i noies que l'any passat van agafar el relleu, i quan tots ens pensàvem que no tindríem festa major van ser capaços de, amb grans dificultats i mesures de seguretat, fer una petita però molt necessària festa major per a tots nosaltres.

A tots i a totes aquelles persones que ho han fet possible moltíssimes gràcies de tot cor.

PROS INSTAL·LACIONS S.C.P.
serveis i manteniments

C. Les Serres, 25 25210 GUISSONA
Telèfon: 609 76 72 15

SANT ROMÀ, MÀRTIR DESLLENGUAT

A Guissona, dins del terme de l'antic castell de Rubiol, s'alçà fa mil anys una petita capella dedicada a un dels primers màrtirs del cristianisme, amb un nom molt adequat a l'origen de l'antiga Ilesca: Sant Romà. El temple, amb els anys, va passar a dependre del prior de Guissona i, malgrat s'ha anat esllanguint amb el pas dels segles, les seves ruïnes avui encara són identificables en el camí que condueix de la vila al pou de gel.

Malgrat que sants amb el nom de Romà en tenim uns quants, el més cèlebre fou el biografat pel poeta aragonès Prudenci, que a finals de segle IV li dedicà uns versos, no sense deixar d'atribuir-li un seguit de prodigis i amanir-ho amb molt de sang i fetge, que, fet i fet, estimulen més la devoció.

Escriu Prudenci i canten els goigs que Romà neix dins d'una família notable (*"llinatge principal, en riquesa poderós"*) de Cesarea, a l'actual Palestina, en la segona meitat del segle III. Ben aviat va destacar per la seva loquacitat, virtut que a la ciutat d'Antioquia dedicà en la prèdica del cristianisme. En

aquells temps dels emperadors Galeri i Dioclecià, que imposaven el culte a les divinitats paganes i castigaven amb la mort els qui s'hi resistien, tot plegat no podia acabar bé.

Seguit l'imperial mandat, el governador Ascripiades feu arrasar la seva església i li prohibí que continués amb la seva predicació, però, davant les resistències de Romà, ordenà que li tallessin la llengua. No obstant, el nostre heroi, tot i l'amputació patida, va continuar parlant (*"després de la llengua llevada / parlàreu com un oracle"*) fet que va despertar l'admiració de la gent, en especial d'un infant, de nom Barula, que automàticament es va posar a proclamar també la divinitat de Crist. En aquest punt comença el veritable bany de sang, que canten els goigs amb profusió de detalls escabrosos: els nen fou torturat i decapitat davant de la seva pròpia mare, i el Sant baró, va ser espellat amb garfis, mentre les mans li eren també amputades per impedir que seguís alabant a la Santíssima Trinitat. *"Però cas no fereu vos / de son rigorós turment"*, insisteixen els goigs, fins que fou traslladat a la presó on es posà punt final al turment lligant-lo al poltre i escanyant-lo. Això va succeir, segons la tradició, el 17 de novembre de l'any 303.

La devoció de Romà s'escampà ràpidament per la cristiandat. Per les nostres contrades, trobem esglésies que li són dedicades a Pinell, Comiols o Abella, per exemple, i, més enllà, fou entronat patró de Lloret de Mar. Acostuma a ser representat amb robes de diaca, predicant amb fervor, sostenint la seva pròpia llengua amputada amb la mà dreta, mentre als seus peus hi ha un infant, indiscutiblement el petit Barula, que l'escolta amb atenció.

En uns temps on els xerraires correm el perill de perdre la llengua, convé tenir present l'exemple d'aquest màrtir palestí, perquè no ens acabi passant que haguem de seguir parlant sense tan preuat apèndix. *"Quant la Pàtria els fills reclama / per escullir els seus soldats / nostre jovent a Vós clama / amb vots i precs confiats, / i a la llar confortadora / bons i sans els feu tornar"*, canten els goigs i cantem nosaltres també, no fos cas que la incontinença verbal en faci prendre mal.

→ INFORMACIÓ

CONEIXES EL SERVEI SALUT JOVE, L'ESCOLTA'T?

L'Oficina Jove compta amb el servei de salut jove, a través del qual duu a terme:

- Espais de reflexió grupal i tallers sobre diferents temes relacionats amb salut (curs de primers auxilis).
- Campanyes de sensibilització: Als centres de secundària.
- Als espais d'oci nocturns.
- Projecte Escolta't: Assessorament individual, presencial i on-line.
- Tallers als centres de secundària.
- Xerrades dirigides a familiars.

L'Escolta't és un servei gratuït i confidencial, per persones joves de 12 a 30 anys, que ofereix assessorament i orientació en temes com la sexualitat, l'alimentació, canvi d'hàbits, addicions, adaptacions a noves situacions, inseguretats, por i tot allò que dificulta el nostre dia a dia.

Què oferim?

- Atenció individual: Assessorament personalitzat i confidencial on el/la professional atena a les consultes presencialment i dóna el suport i els recursos necessaris per poder fer front a la situació.
- Espai de reflexió grupal: Reunions grupals guiades on es parla de temes específics. Un espai on conèixer persones, compartir casos, experiències, etc. També es realitzen formacions i tallers com a eines de prevenció i coneixement de la salut jove.
- Atenció on-line: Espai d'atenció individual que permet contactar directament per correu electrònic i/o whatsapp i realitzar consultes on-line de manera confidencial.

Com contactar amb el servei?

+34 602 22 17 92

escoltat@ccsegarra.cat

→ ENTREVISTA

ENTREVISTA A VICENÇ PRAT, PARTICIPANT AL PROGRAMA TABÚS DE TV3

El dimecres 9 de juny vam tenir el veí de Sedó Vicenç Prat al TABÚS, de TV3, un programa d'entreteniment conduït per David Verdaguer, que pretén trencar tabús convidant gent de col·lectius molt diversos. En Vicenç ha acceptat respondre algunes preguntes des de La Veu de Torrefeta i Florejacs en una entrevista molt interessant que us transcrivim.

Com és que vas anar al programa Tabús?

Des de fa 5 anys pertanyo a ACÀCIA, Associació Catalana d'Altes Capacitats Intel·lectuals per Adults. A l'entitat va arribar un correu-e el maig del 2020 del programa demanant gent amb altes capacitats per participar en un dels rodatges de Tabús. M'hi presento, em fan una entrevista via Zoom (estàvem confinats en aquell moment), i al cap d'un mes m'anuncien que m'agafen i que es rodarà a l'estiu.

De totes les coses que et criden més l'atenció, quina és la que més t'agrada i amb la que gaudeixes més?

No tinc res preferit, m'agrada fer moltes coses, coses senzilles com anar a caminar, nedar, sortir a passejar amb el meu gos, jugar a escacs... Ara gaudeixo molt jugant a bàsquet al pati de l'escola on treballo, a l'Institut Torroja de Cervera. Estant amb amics, menjant un bon tall de carn, escoltant música, llegint, estant sol... M'agrada molt el contacte amb la gent però també necessito moltes vegades estar sol. No tinc una activitat preferida, i m'agrada pràcticament tot. Senzillament procuro treure el màxim rendiment de l'activitat que estic fent, sense pensar que al cap de 5 minuts potser m'estaré avorrint i fent una altra activitat. Visc el moment i ja està.

Vas tenir una conversa amb l'alumnat del FEDAC Guissona, dins el seu programa educatiu "Segarrejant amb BTT". Què és el que més et va agradar d'aquesta trobada?

Em va cridar molt l'atenció una pregunta que els vaig fer jo quan acabàvem l'activitat i l'entrevista. Els vaig preguntar perquè m'havien escollit precisament a mi, en comptes d'alguna altra persona: em van dir que em consideraven una persona interessant, i que buscaven gent interessant que els pogués explicar coses. Em vaig sentir molt afalagat de ser considerat una persona interessant (*riu mentre ho diu*). Em considero tan interessant com altres persones, ni més ni menys, però els vaig veure molt interessats en conèixer-me, una mica avergonyits perquè jo soc molt més gran que ells en edat. Però se'n sortien molt bé, amb espontaneïtat. Es van interessar molt quan vaig explicar que totes coses que hi ha en aquest món provenen de les estrelles. Vam parlar de la formació de les Supernoves. Quan els vaig explicar això, que era nou per ells, em seguien força bé i amb curiositat, mirant al cel. Em va cridar molt l'atenció la seva curiositat, que mostrava gent que tenia ganes d'escoltar i ganes d'aprendre.

Vist que tu tens altes capacitats, i que estàs fent classe a un centre educatiu de Cervera, què penses d'Educació respecte al jovent i infants amb altes capacitats? Com a mestre, estàs treballant perquè hi hagi algun canvi? Participes del sistema i treballes perquè es tingui en compte el jovent amb altes capacitats?

A mi l'Escola no em causa bona impressió. No parlo de l'escola on vaig anar o l'institut on treballo, ni parlo del professorat o alumnat, sinó del sistema. La jornada és de 8 a 14,35h. Això, per l'alumnat d'ESO o Batxillerat, és una animalada, perquè a sobre han de fer deures i activitats extraescolars, i per tant s'està malmetent la seva felicitat. Total, per què? Per formar-les perquè el dia de demà siguin allò que algú ha decidit, que sigui una persona de profit, per tant, persones útils a la societat. I els fem aprendre una sèrie de coses que per mi son absurdes. Hi ha gent que s'hi adapta i treuen bones notes, i n'hi ha que no els agrada. És difícil tractar les altes capacitats quan en paral·lel has de tractar amb el TDH, l'Asperger, persones amb síndrome de Down, gent que no parla l'idioma perquè acaben d'arribar... una diversitat que és molt complicada de tractar. L'Escola, tal i com està plantejada hauria de ser un lloc on anessin a aprendre però que amb 3 o 4 hores en tindria ben bé prou. En el fons, el que hi ha és un problema de conciliació familiar. El problema és atendre una diversitat tan general. Si tingués un fill amb altes capacitats intentaria dur-lo el mínim temps possible a l'escola i apuntar-

lo al conservatori, al bàsquet per a la seva sociabilització. Jo procuro que aprenguin però també que no s'ho passin malament a les meves classes. Se'ls apreta massa, i procuro que els agradi la meua assignatura, que ja és prou complicada (fan alemany). Abans que físics, matemàtics, economistes, advocats, pastissers, els crios han de ser feliços. Si ets feliç, ja et faràs un bon advocat... però comença per aquí.

Ets una persona que ja ha sortit en diversos programes de TV3, com El Gran Dictat, on ens vas fer riure molt, i algun altre. Quin és el programa de TV3 en el que t'agradaria sortir, i per què?

La veritat és que no tinc tele. Soc molt feliç sense tele, per tant, no em pirraria per anar a cap programa. No en tenia tampoc quan vaig anar a El Gran Dictat ni al Tot o Res, que son els altres programes de TV3 als que he anat. La tele és un entreteniment, el programa en el que he participat considero que és molt bo. Però opto per no tenir-ne perquè així dedico les estones que hi dedicaria a altres coses. Potser algun dia en tingui, i potser en tornaré a tenir. Si participes en algun programa, aquest hauria de permetre'm expressar la meua opinió en total llibertat, i que aquesta opinió pogués ser útil a algú.

Sempre interessant la conversa amb en Vicenç, qui durant anys ha estat un col·laborador d'aquesta revista. És un personatge inquiet, molt simpàtic, traductor de diversos idiomes, expert en astronomia i escacs... Des d'aquestes línies li agraïm el seu temps. Enhorabona!

Motos Villaró

reparació i venda

Reparació i venda de tot tipus de motos, bicicletes, motoserres, motobombes, generadors, maquinaria de jardí, micro-cotxes, etc...

Obert de dilluns a divendres de 9 a 13:30 i de 15 a 20h, dissabte de 9 a 13h.

Avinguda Ponts, 10 local 2 · 25210 Guissona · Tel/Fax: 973551520 · Mòbil: 636933333

CABANA BUIDA

Diu la dita popular: "més val cabana buida, que casa plena de llops". De cabanes buides n'hi ha a cabassos per aquestes contrades, i més que n'hi hauria si no caiguessin a terra acaronades i ferides pel pas del temps. I de llops peluts que canten a la lluna, pocs en queden, però dels altres, dels que es vesteixen amb pell d'ovella, n'hi ha una bona colla. Cal mirar al nostre entorn, recordar qui som i d'on venim, per foragitar-los i evitar que s'instal·lin a totes les cases del món.

Quan l'ajuntament del nostre municipi, Torrefeta i Florejacs, em va encarregar que fes una proposta relacionada amb el meu ofici per a aquesta primavera, vaig cercar còmplices. D'una banda, algú que s'estima i coneix la natura: la Susana Costa. I de l'altra, una persona que recorda amb precisió i afecte moments del passat no tan llunyà del seu Florejacs natal: la Victòria, de Cal Llúcio. Amb elles vam confegir aquesta petita aventura, una passejada des d'un poble a una cabana, per ensumar plantes, tocar arbres, conèixer ocells, xerrar amb veïnes i veïns, explicar anècdotes passades i presents, i contar i escoltar històries. Granollers de Segarra i Florejacs van ser l'escenari de les nostres caminades i encontres.

CAMÍ DE LA CABANA

Un naturalista no és més que una persona tafanera, amb la diferència de que en comptes d'intentar esbrinar com es diu la discreta veïna pèl-roja de davant i com es que sempre està rebent visites d'homes ben plantats es pregunta com es diu aquella modesta flor de color lavanda que hi ha al camí que baixa cap a Les Pallargues i com és que sempre està envoltada d'una legió de papallones.

La intenció de les passejades naturalistes va ser despertar la curiositat dels participats envers la natura que tenim tant a prop de casa. Quin és l'ocell més comú a l'estiu a la Segarra? Com són els ous de l'oreneta cua-blanca? Son iguals que els de l'estornell? Com és que hi ha tants lledoners plantats a prop dels pobles? Quants anys pot viure un lledoner? I una alzina? Com es diuen els arbres amb fulles verdes per una banda i blanques per l'altra i per què només els trobem als Patamolls? Aquests arbusts en forma d'agulla que són tan freqüent a les bosquines del nord de Florejacs i que la gent de la zona en diuen ginebre o ginebró, són els mateixos arbustos d'on s'extreuen les baies que es maceren per obtenir la ginebra?

La flor de la qual us parlava abans es diu escabiosa i el que la fa tan atractiu pels lepidòpters no és el seu aspecte sinó el seu deliciós nèctar. Els ous d'oreneta cua-blanca, la més habitual als nostres llogarrets, són color blanc brut amb puntetes negres, mentre que els d'estornell, l'altre ocell més comú als nostres carrers, són de color blau cel i una mida el doble de gran; de fet la varietat de formes, dimensions o colors que podem trobar d'ous d'aus a la natura és fascinant. El moixó, però, més abundant al camp a l'estiu és el cruixidell. Un cop aprens a distingir el seu cant i el seu vol te n'adones que és gairebé omnipresent a tota la Segarra.

El lledoner no és un arbre autòcton. L'home el va portar d'Àsia i els pagesos el plantaven per aprofitar la seva fusta per fer eines com les forques, i pels seus fruits rodons, el dolços lledoners, que alguns dels caminants més veterans comentaven haver menjat durant la infància. Un lledoner pot viure entre 500 i 600 anys, però és que les nostres alzines, l'arbre mediterrani per excel·lència, poden arribar a superar els 1000 anys i esdevenir arbres monumentals, autèntiques joies gegantines que hauríem de protegir per la seva singularitat.

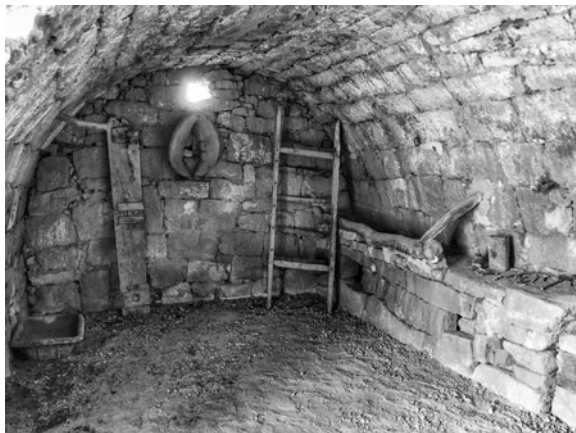
Els àlbers només poden viure en zones humides com els Patamolls de Granollers, un petit oasi en la estepa segarrenca, que s'inunda de manera intermitent degut a la poca profunditat del nivell freàtic

(el límit superior de les aigües subterrànies).

Els alts arbustos punxeguts de baies verdes que després es tornen marrons no són pas ginebrons! Els ginebrons són molt més rabassuts, habiten al Pirineu i tenen baies de color entre blau i porpra. Es tracta, però, d'uns parents propers, els càdec. Sabíeu que antigament s'extreia l'oli de càdec en forns i s'utilitzava per guarir les infeccions i ferides dels animals?

LA CABANA

Tres dones ens asseiem davant de la cabana de Cal Llúcio. La Victòria recorda que “pel camí Ral hi passaven principalment aquells qui havien d'utilitzar el carro o el parell de mules, ja fossin pagesos

o no, perquè els qui anaven sense càrrega o amb poca, ho feien pel dret. Passaven el ramat de bestiar, el forner del poble per abastir de pa a les masies, i també algun captaire per si trobava pel camí algun pagès que li donés un tros de pa, i si era sucats amb oli i sal, molt millor!”

Les cabanes servien per donar aixopluc a persones i a animals que treballaven al camp. La menjadora no hi podia faltar, de vegades hi havia bassa o cisterna, alguna cavitat a les parets per posar-hi vianda i beguda, i algun forat per deixar entrar l'aire o sortir els fums, i en les més grans, fins i tot xemeneia o forn de pa... “Les

cases amb gran extensió de terres tenien dos mossos tot l'any: el principal, que es cuidava del parell de mules, i el mosso d'aixada, que era més jove. Altres cases en tenien un de sol tot l'any, o el llogaven a temporades, en el temps del batre, o el sembrar...”

Les bèsties, i sovint els homes, feien nit a les cabanes en les èpoques més atrafegades. Anaven ben proveïts, que les jornades eren dures: porró garber, bóta, selló, fiambrella, figueta, canut de sal... “Després del batre ja es començava a preparar la terra per a la sembra, traure els fems de la quadra i el corral, escampar-los pels trossos, llaurar, sembrar, tornar a llaurar per endinsar la llavor, abonar. Més cap a l'hivern es podaven els arbres, es collien olives, es feia llenya... No es parava. Els homes xiulaven. Tothom cantava.”

I la vida de la família girava a l'entorn de les feines. “La mare sempre em cantava o recitava alguna cosa quan em feia les trenes, potser perquè no em sentís tant de les estirades que em feia. Tenia tanta feina, la pobra, que sempre anava volant. Entre padrins, fills, aviram, porcs, conills, i treballadors del camp, als qui havia de portar el dinar, berenar, sopar, i no sé si fins i tot l'esmorzar... Sort en tenia que era molt jove i forta!”

La de Cal Llúcio és una cabana de volta amb la coberta de terra compactada, i la de l'hort de l'Espinal, a Granollers de Segarra, és una cabana amb sostre de lloses sobre bigues. Per a una funció similar, dues construccions diferents. La primera és més gran, i la segona, més senzilla. El mateix encant, un sol caràcter. La mateixa pedra seca.

REOMPLINT LA CABANA

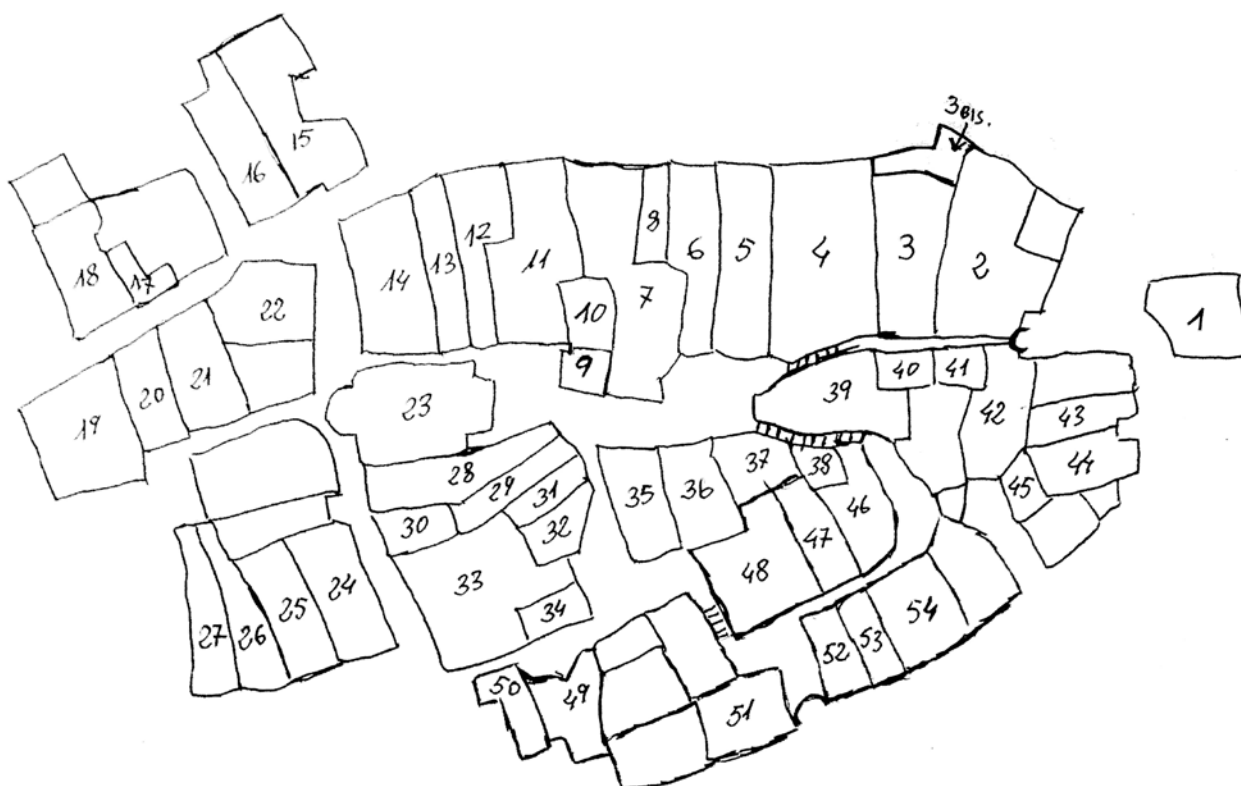
Aquells dos dies de les passejades, el 22 de maig i el 5 de juny, després de caminar, entrar a les cabanes i seure a xerrar d'allò que ens explicava la Victòria i de les anècdotes que alguns hi afegien, donàvem pas als contes. Vaig triar contes populars, amb un origen no estrictament local, tot i què les vivències dels personatges i el seu entorn s'hi assemblen molt als d'aquests paratges a mitjans del segle XX.

Potser se n'explicaven quan plovia, quan s'esmorzava, o potser a l'hivern, quan es descansava de les tasques més dures del camp. Nosaltres els deixem aquí, a la cabana que, ben mirat, més que buida està plena d'històries i de records. *Memòria històrica: Victòria, de Cal Llúcio. Fotografies: Patrícia McGill i Assumpció Aubets.*

→ PINZELADES HISTÒRIQUES joan-plàcid sala i montalà (torrefeta)

APROXIMACIÓ AL POBLE DE TORREFETA AL 1910

- 1 Cal Portal (Celdoni Vidal Farré) Ara Cal Portal.
- 2 Cal Rull (Pere Castellà Porta) Ara Cal Corralots
- 3 Cal Perera (Jaume Perera Gaset) Ara Cal Campos
- 3 bis Cal Toneta (Josep Nadal Vidal) Ara Cal Toneta.
- 4 Cal Vives (Josep Vives Valls) Ara cal Vives.
- 5 Cal Lluís (Pere Antonijoan Gispert) Ara cal Lluís.
- 6 Cal Martí (Josep Antonijoan Rull) Ara Cal Martí.
- 7 Cal Sinyó (Vicenç Sarri Vendrell) Ara Cal Sinyó.
- 8 Cal Corralots (Pau Boldú Morros) Ara Cal Nando.
- 9 Ca la Bepa (Domingo Gomà Antonijoan) Ara Cal Gomà.
- 10 Cal Gasparó (Ramon Badia Cuñat) Ara Cal Forné.
- 11 Cal Vidal Plaça (De Cal Vidal) Ara de cal Vidal.
- 12 Cal Pauló (Pere Gasull Rull) Ara Cal Pauló.
- 13 Cal Laureano (Laureà Sanou Aldabó) Ara Cal Laureano.
- 14 Cal Guerxet (Domingo Botet Carchan) Ara de Cal Laureano.
- 15 Ca l' Agustina (Josep Puig Cera) Ara ca l' Agustina.
- 16 Cal Agneto (Pere Antonijoan Solé) Ara Cal Agneto.
- 17 Cal Farrero (Miquel Vidal Giralt) Ara de Cal Borges.
- 18 Cal Borges (Josep Boldú Rull) Ara Cal Borges.
- 19 Cal Moliné (Ramon Sanou Puig) Ara Cal Moliné.
- 20 Cal Reiet (Josepa Vidal Gilabert) Ara Germanes Puig.
- 21 Cal Mestre (Francesc Garganté Solé) Ara Cal Mestre.
- 22 Cal Pascol (Sebastià Vidal Cera) Ara Cal Pascol.

- 23 Església de Sant Amanç.
24 Cal Carles (Carles Farran Corrades) ara Cal Rafel.
25 Cal Mundóns (Josep Vives Porta) Ara Cal Mundóns.
26 Cal Roig (Maria Vilella Ribalta) Ara de Cal Joano.
27 Cal Joano (Joan Vidal Mora) Ara Cal Joano.
28 Cal Bonacho (Pere Golanó Farré) Ara Cal Bonacho.
29 Cal Lloret (Ramon Masóns Cases) Ara Cal Lloret.
30 Cal Calces (De Cal Lloret) Ara de Cal Lloret.
31 El Forn de coure el pa.
32 Cal Moliné Vell (Ramon Sanou Puig) Ara Local Social.
33 Cal Carlà (Domingo Puig Giralt) Ara Cal Carlà.
34 Cal Pati Vell (Joan Castellà Sanou) Ara Cal Pati Vell.
35 Cal Sinyó Vell (Era dels Solsona) Ara de Ca l' Agnès.
36 Ca l' Agnès (Ramon Vidal Solé) Ara Ca l' Agnès.
37 Cal Toni (Josep Vidal Gomà) Ara Cal Botet.
38 Cal Martí Vell (Josep Antonijoan Rull) Ara de Cal Botet.
39 Cal Botet (Josep Botet Llenes) Ara Cal Toni.
40 Cal Janet (Joan Sanou Tresents) Ara Cal Janet.
41 Cal Pati (Joan Castellà Sanou) Ara Cal Pati.
42 Cal Fusté (Josep Sanou Botet) Ara de Cal Munda.
43 Cal Munda (Ramon Sanou Sendrós) Ara Cal Munda.
44 Cal Gueatano (Miquel Rialp Garriga) Ara Cal Gueatano.
45 Ca la Paula (Josep Castellà Porta) Ara de Cal Gueatano.
46 Cal Carló (Jaume Farran Palou) Ara Cal Carló.
47 Cal Poballe (Ramon Aldabó Boladeres) Ara cal Poballe.
48 Cal Vidal (Antoni Vidal Ardèvol) Ara Cal Vidal.
49 Cal Silo (Ramon Aldabó Vidal) Ara de Cal Vidal.
50 Cal Minguet (Domingo Gomà Antonijoan) Ara Cal Minguet.
51 La Rectoria.
52 Cal Manel (Miquel Vidal Giralt) Ara Cal Farrero.
53 Cal Pujol (Ramon Pujol Tarrats) Ara Cal Pujol.
54 Cal Prats (Josep Prats Farran) Ara de Cal Pujol.

	www.ribaltaifills.com administracio@ribaltaifills.com
<p>C. Josep Escaler, 7 25790 OLIANA Tel: 973470138 Fax: 973470633</p>	 <p>IBALTA I FILLS, SA</p>

→ NOTICIARI BREU

La Sala Parés de Barcelona es retroba amb Magí Puig

El pintor de Palou afincat a Tàrrrega Magí Puig va inaugurar una nova exposició a la Sala Parés de Barcelona el dissabte 24 d'abril. Es tracta de La màquina del temps, una mostra que presenta dues temàtiques principals. Segons l'autor, "en la primera part trobem *La màquina del temps*, un conjunt d'obres que vaig començar a gestar fa 30 anys, quan vaig anar al Marroc per primera vegada. Després d'aquests anys hi he tornat, amb la idea de trobar la inspiració per a una nova sèrie, sense cap pretensió, amb la clara consciència de ser un turista occidental, amb el bitllet de tornada a la butxaca i la càmera fotogràfica al coll". Segons Puig, "el que ve després són moltes hores de pintura a l'estudi, buscant tresors amagats entre les milers d'imatges bolcades a l'ordinador i mirant de fer una pintura que les transcendeixi i connecti amb aquella primera impressió que fa uns anys ens va atrapar (va fer el primer viatge amb uns amics), una mescla de realitat i el pòsit exòtic que deixen un bon nombre de lectures i de pel·lícules de dissabte a la tarda".

La mostra també presenta la sèrie *Ciutat fràgil*, "composada per obres de gran format sobre Barcelona, un homenatge a la ciutat vista des de la immensa fragilitat a través de la situació actual. Habituat a pintar indrets llunyans, la impossibilitat del viatge m'ha obligat a mirar i valorar allò proper i que sovint, per tan desconegut, no hi parem tota l'atenció que mereix", ha destacat aquest pintor afincat a la

capital de l'Urgell.

L'exposició *La màquina del temps* va ser visitable a la Sala Parés fins el 12 de juny. Magí Puig té una relació molt especial amb aquesta sala ja que, l'any 1992, li van fer entrega del Primer Premi a la Pintura Jove Sala Parés i, des de llavors, hi ha anat exposant de forma continuada. *Informació extreta del Comarques de Ponent*

L'obra de Magí Puig a la portada d'un llibre

L'escriptor i dramaturg Marc Artigau va presentar el passat Sant Jordi la novel·la "Jo era el món", on una noia de 17 anys, l'Ariadna, desapareix del seu poble i no deixa ni rastre. Aquesta és una novel·la que ens parla de l'adolescència, de fugides voluntàries, de secrets i d'un poble imaginari, Arveda, amb moltes similituds amb Arbeca, a Les Garrigues. "Explico coses del poble que no són veritat, per això no era just parlar d'Arbeca i m'invento un poble, Arveda." (www.ccma.cat)

La portada de l'edició ens regala una de les obres del pintor de Palou, Magí Puig Mayoral. Segons deia Puig en el seu mur del Facebook, "El 2014 vaig pintar el meu fill Jordi dormint, ara aquell quadre il·lustra la portada del darrer llibre de Marc Artigau, JO ERA EL MÓN". En Magí és originari de Palou, i expressa la seva obra de maneres variades: aquesta vegada ho fa embolcallant un llibre que, segur, serà interessant. Enhorabona, Magí!

Bellveí celebra la revetlla de Sant Joan

Un any més Bellveí va celebrar la revetlla de Sant Joan, una tradició que malgrat la pandèmia no es va deixar de celebrar ni l'any passat ni enguany, seguint les recomanacions de la Covid-19.

Durant la tarda un grup de veïns van preparar la foguera, i van elaborar un ninot que hores després desapareixeria enmig de les flames. Des que es va fer fosc fins a la matinada un grup d'unes trenta persones va gaudir de la coca de Sant Joan, del cava, les bengales, les fonts lluminoses i els petards tan característics d'aquesta vetllada.

L'Àrea de Turisme del Consell Comarcal de la Segarra ha editat un fulletó dedicat als espais d'interès natural (EIN) de la Segarra que comprèn els espais naturals del Llobregós i el de Granyena.

En el fulletó s'especifiquen les característiques geològiques, el tipus de vegetació i la fauna propis de les dues zones EIN. També es menciona la importància de l'empremta humana sense la qual aquests espais no serien el mateix, sobretot pel que fa a l'arquitectura popular.

A més de la informació esmentada, en el tríptic,

hi trobarem informació de les zones humides de la Segarra i un mapa on figuren les rutes BTT i senders senyalitzats en aquests dos espais.

Aquests espais naturals amb les seves espècies i paisatges singulars són susceptibles de ser potenciat i divulgats en un marc d'oferta turística de qualitat. A més, un dels principals valors turístic de les zones rurals és el patrimoni natural i paisatgístic. El turisme vinculat als espais naturals, l'ecoturisme, el turisme ornitològic, el turisme fotogràfic, etc. són variants en auge i molt interrelacionades amb el territori on es desenvolupen i permeten canalitzar un desenvolupament econòmic local.

Els espais naturals de Granyena i del Llobregós apleguen un conjunt de pobles i masies en un paisatge marcadament rural. L'entorn del Llobregós va ser declarat, l'any 1992, Espai d'Interès Natural, dins de la xarxa d'espais PEIN de Catalunya per la seva singularitat. És una de les zones guixenques més importants de Catalunya i una de les més en conservades. Un lloc molt interessant per als amants de la natura, per la seva geologia, vegetació i fauna.

L'Espai Natural de Granyena, situat al sud de la comarca de la Segarra, combina terrenys de conreu de secà amb marges herbacis a les comalades i petits boscos de pins, roures i alzines als turons i terrenys més pendents.

A més de l'espai natural Granyena i del Llobregós, a la Segarra hi ha l'EIN de Plans de Sió, que, amb les peixeres del Sió, s'inclourà en un proper fulletó.

Aquest projecte ha estat possible gràcies a la col·laboració del Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida. *Informació extreta de l'àrea de Turisme del Consell Comarcal de La Segarra.*

→ **ESPAI DE SALUT** *sara ribera i freixes*

ANY INTERNACIONAL DE LES FRUITES I VERDURES

El 2021 és l'Any Internacional de les Fruites i les Verdures, impulsat per sensibilitzar sobre la importància d'aquests productes en la nutrició humana, la seguretat alimentària, la salut i la sostenibilitat.

El terme ampli de "verdures" inclou tant hortalisses com verdures. Entenem Fruites i Verdures com totes les parts comestibles de les plantes en estat cru o amb un processament mínim que no alteri la condició de fresques (rentat, pelat, trencat, trossejat...). Els aliments mínimament processats conserven les propietats i són tan nutritius com els no processats. Exemple: fruita tallada, amanides llestes per al consum i les fruites i verdures dessecades o congelades.

Per aconseguir els beneficis per la salut cal consumir-ne una quantitat mínima de 5 racions diàries. Aquests aliments s'han d'oferir a partir dels 6 mesos d'edat i s'han de mantenir durant tota la vida. Ens poden ajudar a reduir malalties com el sobrepès, l'obesitat, les malalties cardiovasculars i algun tipus de càncer.

Totes les fruites i verdures s'han de rentar abans de consumir, sobretot les que es consumeixen crues. La pandèmia de la COVID-19 ens ha demostrat la importància de vetllar per la sostenibilitat ambiental, el canvi climàtic i la biodiversitat. En aquest sentit, la reducció de la pèrdua i el desaprofitament alimentari, redueix les emissions de gasos d'efecte hivernacle, disminueix la pressió sobre els recursos hídrics i de la terra i pot augmentar la productivitat i creixement econòmics de proximitat. Fins el 50% de les fruites i hortalisses produïdes en països llunyans es perden al llarg de la cadena de subministrament entre la collita i el consum. A la vegada, comptar amb cadenes de producció properes i inclusives, dinamitza i dona suport a la producció local, i promou millors oportunitats comercials a les explotacions agràries familiars, petites i mitjanes de zones rurals, urbanes i periurbanes.

Per la nostra salut i per la del medi ambient, recuperem els horts i els productes frescos de temporada!

Fem compres de productes de proximitat!

Amb tu, de la sembra a la collita
Experts en cultius alternatius

Mas Masco (Selvanera)
josepmbesora@masmasco.cat
Tel: 607 22 59 55 (Josep M)
Tel: 646 92 68 89 (Èlia)

→ RECOMANACIÓ DE LECTURA *roser nadal i freixes (la morana)*

LA TRENA

En aquesta narració vibrant i commovedora, Laetitia Colombani, guionista, directora i actriu de reconegut prestigi, aborda les històries de tres dones que, nascudes en continents diferents, comparteixen unes idees i uns sentiments que les uneixen en un poderós anhel de llibertat. ÍNDIA. A Badlapur, la intocable Smita sobreviu recollint els excrements d'una casta superior. ITÀLIA. A la Giulia li encanta treballar al taller familiar, l'últim de Palerm que confecciona perruques amb cabells autèntics. CANADÀ. La Sarah és una advocada d'èxit a Montreal que ho ha sacrificat tot per la seva carrera: dos matrimonis fallits i tres fills a qui no ha vist créixer. Quelcom les uneix.

TRANSPORTS I
EXCAVACIONS

www.marsol.cat

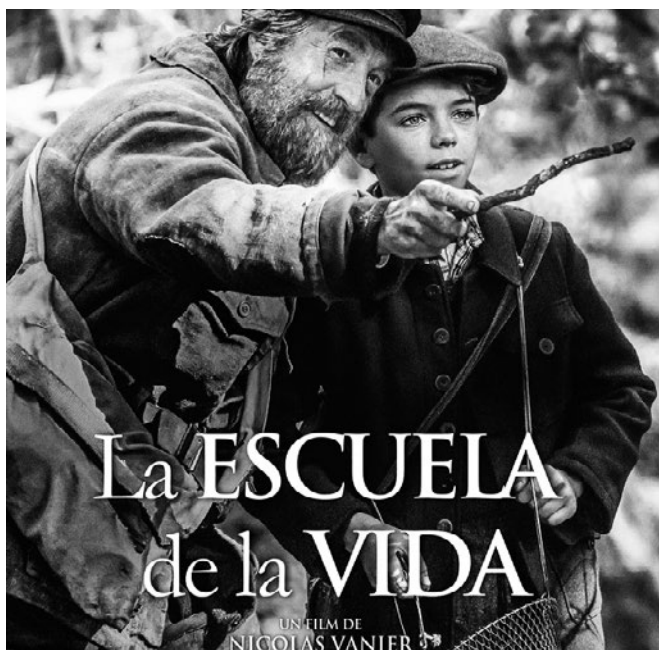
MARSOL

 s.a.

T. 973 55 00 97 M. 696 95 29 06 Guissona

→ RACÓ DE CINE *roser nadal i freixes (la morana)*

LA ESCUELA DE LA VIDA

País: França / Any: 2017 / Durada: 116 min.
Gènere: Comèdia dramàtica / Classificació:
Majors de 7 anys

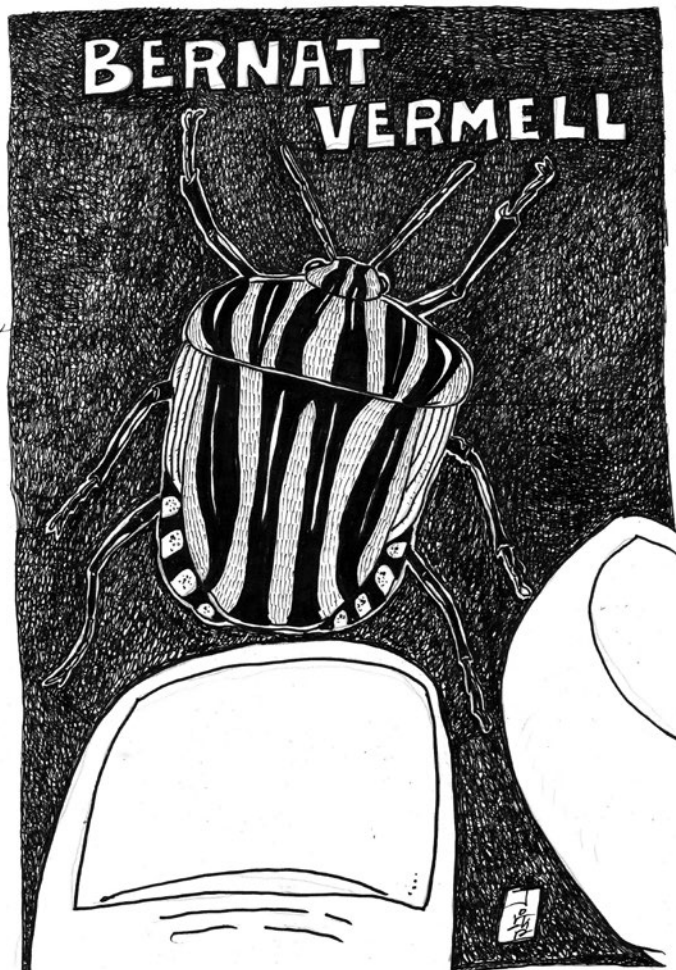
Repartiment: François Cluzet, Jean Scandel,
Eric Elmosnino,

París, 1930. Paul és un noi que sempre ha viscut en un orfenat als suburbis fins que un dia és rebut per Célestine, una dona que viu al camp amb el seu marit Borel. La parella treballa per al comte de Fresnaye, propietari dels boscos i camps de la frondosa zona de Sologne.

Allà, Paul coneix Totoche, un caçador que viu al bosc amb qui manté una gran amistat, tot i ser el gran rival de Borel. Juntament amb Totoche, Pau descobrirà la natura però també coneixerà un secret que ningú volia revelar.

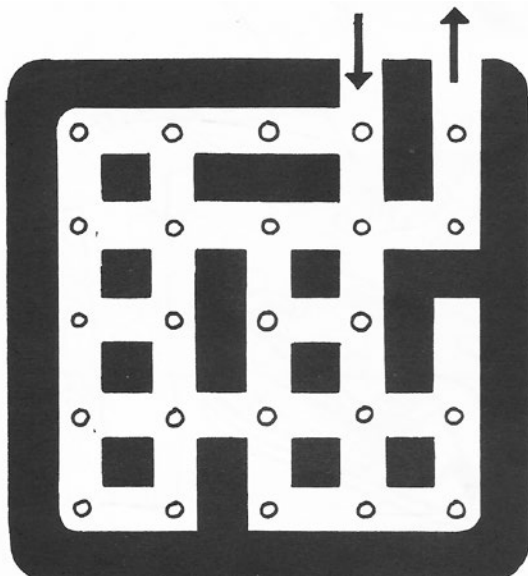
Molt bonica i deixa bon sabor de boca.

→ BESTIOLES *jordi roca i àlvarez (torrefeta)*

Sóc una xinxa, però tranquils que no menjo la sang de les persones sinó de les plantes. Em trobareu a sobre dels fonolls i les pastanagues. Ei, no em toquis! que no saps que molts insectes amb colors vius o bé piquem o bé tenim un gust repugnant com és el meu cas...

→ PICANYOL

ES TRACTA DE TRAVESSAR AMB UNA LÍNIA CONTÍNUA TOTS ELS PUNTS RODONS D'AQUESTA FIGURA, PERÒ SENSE PASSAR DUES VEGADES PEL MATEIX LLOC NI TAMPOC CREUAR LA LÍNIA.

→ RACÓ POÈTIC

EL GRA DE SORRA

Ser un gra de sorra
en l'arenal de la vida,
bé és prou: un més un, platja, desert i
duna...
És el qui contempla la vasta nit
i es fa daurat amb la llum del dia.
És qui la pluja no ofega
i espera, pacient, que l'eixugui la mà del
vent.
Qui es fa morter, paret i casa.
És el qui veu fondre's la llum
des del pinacle més alt
i té tota la ciutat als seus peus, cansada.
I diuen que un gra de sorra no és res,
com aquell home sol entre la correntia
atrafegada.
Però, essent u, és part, és molt, és tot.
Que el gra de sorra no esdevingui muralla,
ni mortalla, ni presó.
Anònim. Pensa'l.
S'assembla a tu. És casa.

Glòria Judal - Cal Barbo - Florejacs (Florejacs)

→ METEOQUIZ 6 *cesc puig (palou)*

1.- Ordena per litres/m ² que cauen en un any: Palou (P), Jerusalem (J), Katmandú (K), La Valeta (V).
a) K-P-J-V
b) V-K-J-P
c) K-J-V-P
d) V-J-P-K
2.- Aquesta primavera ha sigut més seca del normal, només han plogut 101 litres/m ² entre els mesos de març, abril i maig. La tardor és l'estació que hi plou més, amb una mitjana de 130 litres/m ² . Dels registres de Palou, la primavera més plujosa va ser l'any 1984, saps quants litres/m ² van caure?
a) 204
b) 234
c) 254
d) 294
3.- Una primavera plujosa com la del 1984 la podem trobar si anem a quina capital?
a) Washington DC (EUA)
b) Luxemburg (Luxemburg)
c) Londres (Regne Unit)
d) Viena (Àustria)
4.- L'any passat vam dir que si volíem un juliol amb una temperatura com la d'aquí podíem anar a Tòquio (Japó). On podem anar aquest any?
a) Brasília (Brasil)
b) Rabat (Marroc)
c) Abuja (Nigèria)
d) Bagdad (Irak)
5.- Entre el maig i el juny hi ha la pujada de temperatures més gran que tenim durant l'any. Quants graus puja la mitjana?
a) 4°
b) 5°
c) 6°
d) 7°

Trobareu les solucions a la pàgina 26.

		
VM TALLER D'AUTOMOCIÓ C/. Bonaigua, 18 · 25210 Guissona - Tel. Fax 973 55 03 82 vmtallerautomocio@gmail.com		VM TALLER INDUSTRIAL C/. Tapioles, s/n · 25210 Guissona - Tel. 973 55 01 18 vmtallerindustrial@gmail.com
LÍNIA PRE-ITV ALINEACIÓ DIRECCIONS MÀQUINA DIAGNOSI NETEJA VEHICLES AIRE CONDICIONAT REPROGRAMACIÓ CENTRALETES		MAQUINÀRIA AGRÍCOLA I INDUSTRIAL: CAMIONS TRACTORS CARRETES PLATAFORMES

→ RECEPTES CASOLANES *teresa besora (riber)*

MELMELADA DE VI BLANC I FLORS DE SAÜC

Ingredients:

- 1 litre de vi blanc
- 150 gr de flor de saüc sense els troncs
- 250 gr de sucre
- suc de mitja llimona
- 5 gr d'agar agar

Preparació:

Posem el vi en un cassó al foc amb el sucre i ho deixarem a foc lent durant mitja hora perquè s'evapori. Passat aquest temps, afegirem les flors de saüc, el suc de llimona i l'agar agar. Ho deixarem bullint uns tres minuts. Colem la flor i el resultat del líquid el posarem en pots i ja ho tenim a punt per degustar.

CONSTRUCCIONS I REFORMES

J.R. SANCHEZ

Raval Sant Pere, 6 25210 GUISSONA

Tels. 973 55 04 41

676 58 74 16

609 07 49 72

jrsanchezcons@gmail.com

→ SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

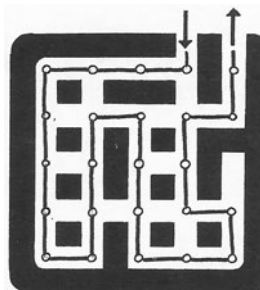
Solució al MeteoQuiz

- 1- c K-J-V-P
- 2- d 294
- 3- a Washington DC.
- 4- c Abuja
- 5- b 5°

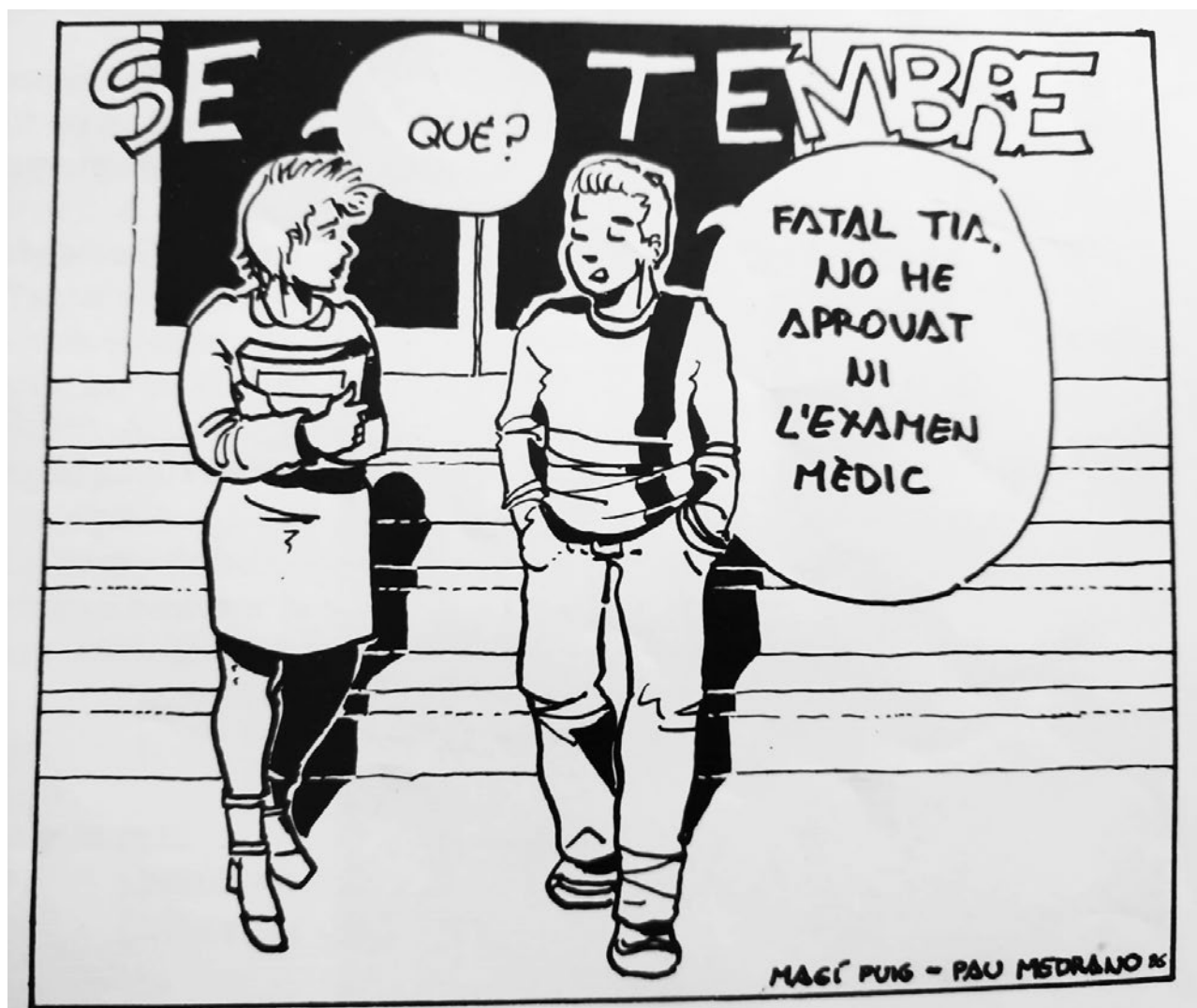
Més informació:

- 1- Katmandú (1.360); Jerusalem (554); La Valeta (530); Palou (420)
- 2- març (112), abril (80), maig (102)
- 3- Washington DC (294), Luxemburg (160), Londres (160), Viena (135)
- 4- Brasília (18°), Rabat (22°), Abuja (25°), Bagdad (34°)
- 5- maig 17,6° - juny 22,7°

Solució al Picanyol

→ RACÓ PER RIURE

construccions RAMON RIUS

SANAÜJA (Lleida)
tel/fax 973 47 62 03
mòbil 610 98 64 54

LAU
DE TORREFETA I FLOREJACS

Edita: Torrefeta i Florejacs Cultural NIF G25255993
Dipòsit legal: L377 1985
la.veu@hotmail.com

Directora Laia Argelich i Esteve **Cap de redacció** Núria Magrans i Anglès **Consell de redacció** Joan-Plàcid Sala i Montalà, Raquel Escolà i Miró, Jordi Olivà i Llorens, Ester Rius i Solé, Pere Clavé Puig i Mayoral, Marina Jové i Cunyat **Disseny i maquetació** Marina Jové i Cunyat **Imprimeix** Imprenta Barnola, Guissona

LA VEU DE TORREFETA I FLOREJACS és una publicació trimestral a tots els membres de la comunitat de Torrefeta i Florejacs. Hi poden participar tots els que ho desitgin, dins de les normes establertes. Les col·laboracions es poden fer arribar per correu a "LA VEU DE TORREFETA I FLOREJACS", 25211 Torrefeta, o bé a l'Ajuntament. Del contingut dels articles signats, n'és únicament responsable el seu autor ja que exposa la seva opinió sense que hagi de compartir-la, necessàriament, la revista. LA VEU DE TORREFETA I FLOREJACS es reserva el dret de resumir o bé ometre escrits que puguin generar desagradables polèmiques, o que perjudiquin el normal desenvolupament de la revista.

 Ajuntament de
Torrefeta i Florejacs

 CONSELL
COMARCAL
DE LA
SEGARRA

 Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

 INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

 Diputació de Lleida

 Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Dones

 CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

Vols que apareguin publicades les teves imatges? Etiqueta-les amb #TiFMola

 nuriamaan

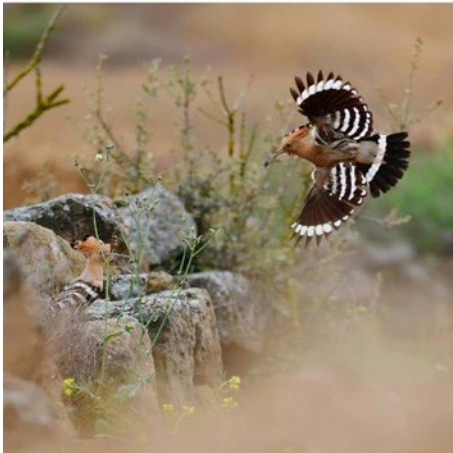
 mireiamora1970

 mjovec

 alvar.martinez

 estornells
Segarra

 auca13
Torrefeta i Florejacs

 orisname
Castellmeia

 elmoli_delvidal

 pepet_88
CATALUNYA

